

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. október hó 8. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt ... ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2013. évi június hó 19. napján kihirdetett 3.B.209/2013/8. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 3.000 (Háromezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét testi sértés büntetében (Btk. 170. § (1), (6) bekezdés I. fordulat) és rablás büntetében (Btk. 321. § (1) bekezdés) állapította meg, és mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 5 évi börtönre és 5 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. 1800 Ft összeg erejéig vagyonelkobzást alkalmazott. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, a börtönbüntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának lényeges felemelése végett fellebbezett.

A vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be jogorvoslatot. A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, indítványozta továbbá, hogy az ítéltábla a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának törvényes lehetőségét a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. sz. tvr. 126. § (2c) pontja alapján állapítsa meg.

A minden irányú fellebbezések folytán az ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülvizsgálatának körébe vonta a meghozatalát megelőző eljárással együtt.

A nyilvános ülésen a védő az enyhítésre irányuló jogorvoslatot változatlan tartalommal fenntartotta.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával eljárva ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett. Az általa megállapított tényállás megalapozott, csupán a vádlott előéleti adatai körében egészítendő ki az iratok tartalma alapján a következőkkel:

Az ítélet 3. oldal 2. pontjában rögzített elítéléséből 2010. április 26. napján feltételes szabadságra bocsátották, azonban fogamatba vették az 1. pont alatti 6 hónapi fogházbüntetés végrehajtását, így ténylegesen 2010. augusztus 26. napján szabadult feltételes kedvezményrel.

Az így pontosított hiánytalan tényállásból a törvényszék törvényesen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére, aki egyébként a nyomozás során részletes, feltáró jellegű vallomást tett, míg a bírósági eljárásban élt a hallgatás jogával.

Az elsőfokú bíróság részletesen értékelte a vádlott és a sértett vallomásaiban rejlő kisebb ellentmondásokat és a további tanúk vallomásait is értékelésének körébe vonta.

A bántalmazás módjára a sértett vallomásával egybehangzó vallomást tett a vádlott is.

A törvényszék helyesen minősítette a vádlott terhére rótt mindkét cselekményt is, valamint helyesen állapította meg különös visszaesői voltát is.

A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta és helyesen értékelte.

Az ítélet tábla sem a súlyosításra irányuló, sem pedig az enyhítést célzó jogorvoslatokat nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság kellő indokát adta, miért értékelte nagyobb nyomattal a vádlott javára szóló körülményeket. A vádlott megbánó magatartása a másodfokú eljárásban is tapasztalható volt. A középértéktől eltérő büntetés kiszabásával is egyetértett az ítélet tábla és úgy találta, hogy a büntetés súlyosítása nem indokolt, de a további enyhítésre sincs ok.

Az ítélet tábla vizsgálta a Btk. 2. §-ára figyelemmel, hogy az elkövetéskori vagy az elbíráláskori anyagi jogszabályok biztosítanak kedvezőbb elbírálást.

Arra az álláspontra helyezkedett - figyelemmel a vádlott visszaesői minőségére is -, hogy az elbíráláskori jogszabályok alkalmazása nem kedvezőbb a vádlott számára.

A fellebbviteli főügyészség átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a feltételes szabadságra bocsátásának törvényes lehetőségét az 1979. évi 11. sz. tvr. 126. § (2c) pontja alapján állapítsa meg.

Az ítélet tábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség ezen indítványát.

Az 1979. évi 11. sz. tvr. 126. § (2c) pontja kimondja: A Btk-ról szóló 1978. évi IV. törvény alkalmazásával kiszabott szabadságvesztésre ítélt a 2013. június 30. napján hatályban volt 1978. évi IV. törvény rendelkezései szerint bocsátható feltételes szabadságra.

A Be. 258. § (2) bekezdés e) pontja szerint az ítélet rendelkező része tartalmazza a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját és utal a 2012. évi C. törvény 38. § (1) bekezdésére.

Az ítélet tábla álláspontja szerint arra a helyzetre utal, amikor a vádlottal szemben a 2012. évi C. törvény rendelkezései kerülnek alkalmazásra.

A másodfokú bíróság az első fokú ítélet járulékos rendelkezéseit is törvényesnek találta.

A kifejtettek alapján az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az előzetes letartóztatás további beszámításáról a Btk. 99. § (1) bekezdése, míg a felmerült bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2013. október 8.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Bakó József sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 3.B.209/2013/8. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen határozatával 2013. október 8. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2013. október 8.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke